

MISSIO SAVO
 Riistavesi, Kotikirkko
 29.10.2011
 Raamattutunti: Väinö Hotti

MITÄ PYHITYS ON?

Kristillisen julistuksen kaksi peruspilaria

1. Vanhurskauttaminen
2. Pyhitys

Nämä ovat kristillisen julistuksen kaksi kivijalkaa. Siellä, missä näitä ei esiinny tai toinen näistä puuttuu, ei olla enää tekemisissä kristinuskon kanssa. Voimme jopa sanoa: KRISTINUSKO = VANHURSKAUTTAMINEN + PYHITYS.

Paavalin paimentuska sieluista oli **kaksitahoinen**. Ensimmäinen koski uskoontulemistä: "**minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämässäni**" (Room. 9:2). Toisessa taas oli kysymys siitä, että Kristus saisi muodon uskoontulleissa. Tästä jälkimmäisestä on kysymys galatalaisten kohdalla: "**Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä**" (Gal. 4:19).

PYRKIKÄÄ PYHITYKSEEN

"Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa" (Hepr.12:14).

Pyhitykseen pyrkiminen leimaa kaikkia UT:n kirjeitä. Ollakseen uustestamentillinen, seurakunnalla tulee olla tämä apostolinen pyrkimys.

MITÄ PYHITYS ON?

1. Luonnollinen asia

a) Jaloon viinipuuhun oksastettu oksa tuottaa hyvää hedelmää.

"Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä" (Joh.15:5).

"Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta, niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua" (Room.11:17,18).

b) Uutta syntymää seuraa uusi elämä.

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

c) Hyvä puu tuottaa hyvää hedelmää.

"Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? **Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.** Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä" (Matt.7:15-18).

d) Kuninkaallinen elää kuninkaallista elämää.

"Mutta te olette "valittu suku, **kuninkaallinen papisto**, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut" (1. Piet.2:9,10).

"Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä **vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii**" (Ef.4:1).

PRINSSI PHILIP

Olemme suoraselkäisiä ihmisiä. Meidän kuuluu kulkea pää pystyssä.

"Sanoin sen eräälle hiukan rammalle pojalle. Kaikki tönivät ja kiusasivat häntä, oma perhekin ja työpaikalla. Kysyin häneltä, mikä hänen nimensä on? Hän vastasi: "Philip". Kysyin häneltä: "Kuule Philip, oletko kristitty?" Hän sanoi: "kyllä". Kysyin: "Rakastatko Herraa?" Hän sanoi: "kyllä". Sanoin hänelle: "Tästä lähtien sinä olet prinssi Philip." "Katso joka aamu peiliin ja sano: "Hyvää huomenta, prinssi Philip." Sanoin: "Nosta katseesi maasta." Hänen päänsä roikkui, hän nosti sen. Hän kysyi, miten ihmeessä tiesin? Tiesin, mitä? Hän sanoi: "Tehtaalla minua haukutaan prinssi Philipiksi." Mutta on totta, sanoin. Kun he sanovat niin, tiedät nyt, että he ovat oikeassa.

Se auttoi häntä kulkemaan pää pystyssä. Näytä sinäkin, että olet kuninkaallista perhettä! Olet prinssi, kirjaimellisesti kuninkaallinen maan päällä. Nosta pääsi pystyyn!" Saat luottamusta itseesi ja toisiin ja puhut heille rohkeammin. Ja se antaa sinulle luottamuksen Jumalaan, koska olet varma, että olet hänen poikansa. (David Pawson / TV7).

e) Jeesuksen vastaanottamisen luonnollinen jatke.

"Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin **vaeltakaa hänessä**, juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen" (Kol.2:6,7).

f) Pyhällä Isällä pyhät lapset.

"Olkaa siis te täydelliset, **niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on**" (Matt.5:48).

”vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, **tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi**. Sillä kirjoitettu on: ”Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä”. (1. Piet.1:15,16).

g) Uskova on lunastettu syntisestä vaelluksesta.

”tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, **lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne**, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan” (1. Piet.1:18,19).

h) Synnin kahleet on katkottu.

”Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi” (Joh.8:36).

”Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!” (Room.6:17,18).

2) Kasteen anti ja lahja.

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että **me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?**” (Room.6:1-3).

3) Kaidalla tiellä kulkemista.

”Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja **tie kaita**, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät” (Matt.7:13,14).

4) Kilvoitusta.

”Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaa mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja **juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa**, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle” (Hepr.12:1,2).

5) Kristukseen pukeutumista.

”**Pukeutukaa** siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa. Mutta kaiken tämän lisäksi **pukeutukaa rakkauteen**, mikä on täydellisyyden side. (Kol.3:12-14).

”Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet”
(Gal.3:27).

Kasteen saaminen ei automaattisesti merkitse Kristukseen pukeutumista. Kristukseen pukeutuminen on kaksivaiheinen asia: 1. Vanhurskauttamisessa saadaan Kristuksen vanhurskauden vaate. 2. Pyhityksessä meidät puetaan Kristuksen pyhyteen. Edellinen on kertakaikkinen tapahtuma, jälkimmäinen taas on pitkäaikainen prosessi, jossa ihminen uskon kautta kilvoituksen tiellä puetaan Kristuksen pyhyteen. Molemmat pukeutumiset tapahtuvat **uskon kautta**.

6) Sydämen pyhyttä

Fariseukset edustivat ulkokullaista kristillisyyttä. Heille tärkeintä oli kaunis ulkokuori, mutta heillä ei ollut sydämen muutokseen perustuvaa kristillisyyttä.

Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä! Sinä sokea fariseus, puhdistat ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi! Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa! Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta. (Matt.23:25-28).

”Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis” (1. Piet.3:3,4).

7) Osallisuutta Kristuksesta

a) Viinipuun oksana.

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

b) Kristuksen ruumiin jäsenenä.

”sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä” (1. Kor.12:13).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

8) Uskova Kristuksessa – Kristus uskovassa

”Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat”
(Room.8:1).

"Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut" (2. Kor.5:17).

"mutta nyt, **kun olette Kristuksessa Jeesuksessa,** olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä" (Ef.2:13).

"ja minä elän, en enää minä, vaan **Kristus elää minussa;** ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni" (Gal.2:20).

"joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: **Kristus teissä,** kirkkauden toivo" (Kol.1:27).

Eräs saksalainen pastori kertoi 1930-luvulla kuuluvansa Hitler- nuoriin. Liittyessään joukkoon hän seisoi saksalaisen upseerin edessä, joka kysyi: "Mikä on nimesi?". Hän kertoi nimensä. Sitten upseeri sanoi: "Mikä on osoitteesi? Missä asut?" Hän sanoi: "Hampurissa." Upseeri sanoi: "Väärä vastaus! Missä asut?" "Saksassa." "Väärä vastaus! Missä sinä asut?" "Kolmannessa Valtakunnassa." "Väärä vastaus! Missä sinä asut?" "En tiedä, mitä haluatte minun sanovan." Upseeri sanoi: "Haluan sinun sanovan: 'ASUN HITLERISSÄ'." Tuo pastori sanoi: "Myöhemmin aloin asua Kristuksessa." (David Pawson / TV7)

9) Kristuksen kaltaiseksi tulemista

"Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, **kunnes Kristus saa muodon teissä**" (Gal.4:19).

"Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, **muutumme saman kuvan kaltaisiksi** kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki" (2. Kor.3:18).

"Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka **on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi** sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi" (Fil.3:20,21).

"Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me **tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen,** kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on" (1. Joh.3:2).

10) Jumalan palvelemista 24 t. vuorokaudessa

Pyhittyneen uskovan koko elämä on Jumalan palvelemista. Hänellä ei ole "maallista" ja "hengellistä", vaan kaikki on hengellistä.

"Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kuollut meidän edestämme, että me, **valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan**" (1. Tess.5:9,10).

”Jos me elämme, niin elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin kuolemme Herralle. Sentähden, **elimmepä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat**” (Room.14:8).

11) Vapaus olla tekemättä syntiä

Uskova voi langeta syntiin, mutta hän ei voi **elää synnissä**.

”Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta **jos joku syntiä tekeekin**, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien” (1. Joh.2:1,2).

”Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen (sperma) pysyy hänessä; **eikä hän saata syntiä tehdä**, sillä hän on Jumalasta syntynyt” (1. Joh.3:9).

”Syntiä jatkuvasti tekevä on Perkeleestä, sillä Perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjiksi Perkeleen teot. Kukaan Jumalasta syntynyt ei tee (jatkuvasti) syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei saata elää synnin harjoittajana, koska on Jumalasta syntynyt. (1. Joh.3:8,9; Saarnivaaran käänn.).

12. Pienenemistä

Jumalan koulussa ihminen tulee omissa silmissään aina vain pienemmäksi. Hän on ”pienellä paikalla” Jumalan edessä. Mutta Herra on ”heikoissa väkevä”. ”*Todellinen pyhitys ottaa vähän tilaa*” (Niilo Tuomenoksa).

”Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä” (Joh.3:30).

”Ja hän sanoi minulle: ”Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa”. Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä **kun olen heikko, silloin minä olen väkevä**” (2. Kor.12:9,10).

13. Elämistä Jumalan voimassa

Uskova on itsessään yhtä heikko kuin muutkin ihmiset, mutta hän pääsee osalliseksi ulkopuolisesta voimasta. Tätä tarvitaan sekä synnin voittamiseen että Jumalan tahdon mukaiseen elämään.

”Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin. Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat; mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy” (Jes.40:29-31).

”Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista, jotka **uskon kautta** kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat

jalopeurain kidat, sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot” (Hepr.11:32-34).

14) Lisääntyvää synnin ja armon tuntoa

Nämä kasvun säikeet kulkevat uskovan elämässä rinta rinnan. Niitä ei voi erottaa toisistaan. Pyhä Henki vie yhä syvemmälle syntisyyden tuntemiseen. Tässä on vaara joutua epäuskoon. Mutta tämä kuitenkin muuttuu kasvuprosessiksi uskovan elämässä.

”Mutta laki tuli väliin, että rikkomus suureksi tulisi; mutta missä synti on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi” (Room.5:20).

”Sentähden minä sanon sinulle: tämän paljot synnit ovat anteeksi annetut: hänhän näet rakasti paljon; mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän.” (Luuk.7:47).

15) Keskeneneräisyyttä

Niin innokkaasti kuin uskova tavoittelee ja hänen tulee tavoitella täydellisyyttä pyhityksessä, koskaan hän ei siihen pääse. Tavoite, Kristuksen kaltaisuus, on niin häikäisevän korkealla ja tähtitieteellisen kaukana. Täydellisyys saavutetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa, jolloin meidän kuolevainen ruumiimme saa Kristuksen ylösnousemusruumiin muodon.

”Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut. Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa” (Fil.3:12-14).

16) Voittotaistelua

Näin kahdessakin mielessä: 1. Taistelemme voitosta käsin. Jeesus voitti ristillä; meillä on käyettävissä Hänen voittonsa hedelmä. 2. Taistelemme voitosta; mikään vähempi ei riitä.

”Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut” (Room.8:37).

”Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittoaotossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!” (2. Kor.2:14).

”Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti” (Ilm.12:11).

17) Ekklesiauskoa

Ilman pyhitystä uskova on lahkohengen vallassa. Hän on karsinakristitty. Mitä lähempänä uskova on Kristusta, sitä lähempänä hän on myös toisia Jumalan lapsia.

Lahkolainen on **lihallinen** kristitty, jolle Paavali lukee madonluvut:

”Sillä Kloen perhevältä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen". **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikei Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? **Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?** Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut. Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut. (1. Kor.1:11-16).

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin **lihallsille**, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä **lihallsia**. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole **lihallsia** ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", **ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?** (1. Kor.3:1-4).

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että **ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.** (Gal.5:19-21).